

Nr 398.

Av herr **Sten**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster m. m.*

Vid upprepade tillfällen har framhållits det berättigade i att befattningarna vid skogsyrkesinspektionen i lönehänseende jämföras med motsvarande befattningar vid den allmänna yrkesinspektionen. Yrkesinspektionens olika chefsmyndigheter ha sålunda alltsedan år 1935 hävdad denna uppfattning.

Med anledning av motioner i frågan till 1938 års riksdag har även statsutskottet anfört, att skäl för sådan likställighet kunna anföras. Utskottet sade sig även förutsätta, att denna fråga vederbörligen komme att beaktas vid kommande översyn av de civila statstjänstemännens lönegradsplacering.

På anmodan av 1939 års tjänsteförteckningssakkunniga förordade riksförsäkringsanstalten i skrivelse år 1939 angående lönegradsplaceringen vid anstalten, att likställighet i lönehänseende mellan dåvarande skogs- och flottledsinspektören och dennes assistent med jämförliga befattningar inom den allmänna yrkesinspektionen borde åvägabringas, ett förslag, som dock lämnades utan avseende. I sitt utlåtande över de sakkunnigas betänkande anförde anstalten år 1941:

»Anstalten finner sig ånyo böra understryka sin på erfarenhet grundade mening, att fullt fog finnes för att likställa skogs- och flottledsinspektören med yrkesinspektör och den ordinarie assistenten med distriktsingenjör.»

1938 års arbetarskyddskommitté tillämpade i sitt år 1946 avgivna betänkande med förslag till organisation av tillsynen å arbetarskyddslagstiftningen m. m. i stort sett principen om likställighet mellan yrkesinspektionens och skogsyrkesinspektionens befattningshavare. I Kungl. Maj:ts proposition nr 184/1948 biträdades dessa förslag i vissa fall, dock icke i fråga om befattningarna vid skogsyrkesinspektionens norra distrikt. I ärendet vid 1948 års riksdag väckta motioner avsågos av riksdagen, och yrkesinspektören i norra distriktet placerades i lönegrad 29 mot 31 för yrkesinspektörerna.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 107 till 1952 års riksdag har ifrågasatt skogsyrkesinspektör i enlighet med 1949 års tjänsteförteckningskommittés förslag placerats i 31 och yrkesinspektör i 33 lönegraden. Assistenten på norra skogsyrkesinspektionsdistriktet är enligt samma förslag placerad i Cg 25.

Bortsett från det förhållandet, att icke heller i det nu föreliggande förslaget hänsyn har tagits till det välmotiverade kravet på likställdhet i lönehänseende mellan skogsyrkesinspektionen och den allmänna yrkesinspektionen, må framhållas, att möjligheterna att på ett ur tjänstens synpunkt tillfredsställande sätt kunna rekrytera befattningarna vid skogsyrkesinspektionens norra distrikt synas allvarligt äventyras med de föreslagna lönegradsplaceringarna. Utan att i detta sammanhang åberopa de nu föreslagna lönegradsplaceringarna för befattningshavare vid domänverket, skogsvårdsstyrelserna och stiftsnämnderna måste man ur rekryteringsproblemets synpunkt finna en sådan jämförelse upplysande. Det torde stå klart, att kompetenta och personligt lämpliga sökande icke lockas till tjänsterna inom skogsyrkesinspektionen, då bättre lönevillkor och framför allt bättre befordringsmöjligheter erbjudas vid andra statliga verk. Domänverkets överjägmästare ha sålunda föreslagits placerade i 37 (tidigare 32 lönegraden), revirförvaltningarna i 32 (29) och de biträdande jägmästarna i 27 och 25 (25 och 23). Stiftsjägmästarna ha föreslagits i 33 (30) och stiftsjägmästarassistenterna i 27 (25). Vad beträffar jämförliga befattningar vid skogsvårdsstyrelserna ha de lägst placerade länsjägmästarna föreslagits placerade i 33 (30), övriga länsjägmästare i 34 och 37 (32 och 33), de biträdande länsjägmästarna i 31 (29) och distriktsjägmästarna i 30 (29).

Genom den i Kungl. Maj:ts proposition nr 107 föreslagna lönegradsupplyttningen från 29 till 31 för skogsyrkesinspektören i norra distriktet och från 23 till 25 för hans ställföreträdare ha sålunda de nödvändiga förbättringarna av rekryteringsmöjligheterna till dessa befattningar icke åstadkommits. Förhållandet är snarare det motsatta. De starkt begränsade befordringsmöjligheterna inom skogsyrkesinspektionen måste kompenseras genom en högre lönegradsplacering, om tjänsterna över huvud taget framdeles skola kunna förväntas bliva besatta med befattningshavare av erforderlig kompetens och personlig lämplighet. Belysande för den nuvarande situationen är att ifrågavarande från och med år 1949 inrättade assistenttjänst, efter att redan ha innehafts av 2 befattningshavare, för närvarande ånyo är vakant. Trots annonsering i dags- och fackpress både år 1949 och år 1951 har ingen sökande med föreskriven kompetens anmält sig.

Framhållas må att då någon befattningshavare, motsvarande förste byråinspektören på arbetarskyddsstyrelsens skogsavdelning, icke finnes vid skogsyrkesinspektionen i norra distriktet, assistenten därstädes även har att vara skogsyrkesinspektörens ställföreträdare. Med hänsyn därtill är det fullt befogat, att ifrågavarande assistenttjänst placeras en lönegrad högre än byråinspektörsbefattningen å skogsavdelningen samt att befattningen placeras på ordinarie stat.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att skogsyrkesinspektören i norra distriktet placeras i samma lönegrad som yrkesin-

spektör samt att assistenten å skogsyrkesinspektionens norra distrikt placeras en lönegrad högre än byråinspektören vid arbetarskyddsstyrelsens skogsavdelning samt å ordinarie stat.

Stockholm den 1 april 1952.

H. Sten.